

Stěny ticha

Martin Maxa

Gmi Dmi Gmi

Dmi F B Dmi F Gmi
1. Dělí nás kamenný hráze mlčení z nevyřčených vět stěny ticha.

Dmi F B Dmi F
B Dmi Gmi
O ně si každý výkřik z vězení, právem zlomí vaz, leda vzdych
at se tu vyplatí.

Dmi F B Dmi
F Gmi
2. Jednou ty kamenný hráze mlčení dotknou se nakonec hvězd a ty
zhasnou.

Dmi F B Dmi
F Gmi
Tvář se ti v ledovou škrabošku promění a pak sevře tě náruč
tmy, vzduchoprázdno...

Gmi F C B C F C B C F C
B C F C
R: Rázem uhasííí ten nekonečnej žááár. Tichej smích i pláč, ty
řeči plamennýýý.

B C F C B C F C B C F C B Gmi
Necítíííš snad jak ticho narůstá. To se tvýý sny proměnily v
dým.

Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi

3. Narůstá ticho, jak došla nám pomalu řeč (nejspíš slova chybí
) ,

jenže sotva si někdy za nás cizí ústa (jen tak řeknou) mám t
oho víc než dost,
spadla klec, (je konec řečí), mý rány se nehojí, nezarůstaj'
a sotva přebolí.

4. Jednou to nakonec člověče poznáš sám, až to mlčení dotkne se
hvězd a ty zhasnou.

Zbyde ti nejvýš tak odvaha zavřít krám a pak sevře tě náruč
tmy, vzduchoprázdno...

Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi Gmi Dmi